

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 23/21
15.6.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Марка Јоцића, председника већа, Милимира Лукића, Бојане Пауновић, мр Сретка Јанковића и Весне Петровић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џевердановић Савковић и записничара Снежане Станковић, у кривичном поступку против окр. АА и др, због кривичног дела давање мита из члана 368 став 1 КЗ и др, одлучујући о жалбама окр. ББ и његових бранилаца, адв. Драгице Брајушковић и адв. Соње Манојловић, браниоца окр. АА, адв. Дејана Добросављевића и пуномоћника “МБ Гас оил” д.о.о у стечају, адв. Зорана Павловића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр. 208/19 од 08.06.2021. године, након претреса одржаног, у смислу члана 449 ЗКП, дана 15.06.2022. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Саше Иванића, окр. АА и његовог браниоца адв. Дејана Добросављевића и окр. ББ и његовог браниоца, адв. Драгице Брајушковић, те након већања и гласања, дана 15.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе пуномоћника “МБ Гас оил” д.о.о. у стечају, адв. Зорана Павловића и делимичним усвајањем жалби окр. ББ и његових бранилаца адв. Драгице Брајушковић и адв. Соње Манојловић и браниоца окр. АА, адв. Дејана Добросављевића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр. 208/19 од 08.06.2021. године, тако што сада иста гласи:

окр. АА и окр. ББ, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

КРИВИ СУ

Што су:

- у периоду од 28. децембра 2008. године до 02. јуна 2011. године, у Београду,

оптужени ББ, у својству службеног лица – ... у Министарству животне средине и просторног планирања Владе Републике Србије, искоришћавањем свог службеног положаја и невршењем своје службене дужности, прибавио имовинску корист привредном друштву “МБ Гас оил” из Београда, Вишњичка улица бр. 45, у износу од 1.135.280,00 динара, тако што је дана 10. фебруара 2009. године издао, под пословним бројем 350-01-00791/2008-07, Акт о урбанистичким условима за изградњу речног претакалишта и пристана на левој обали реке Дунав, трасе гасовода и складишта ТНГ на територији КО Ковилово, инвеститору “МБ Гас оил” из Београда, те 27. јула 2009. године донео, под пословним бројем 351-02-00699/2009-07, Решење о одобрењу за изградњу речног претакалишта и пристана на левој обали реке Дунав, трасе гасовода и складишта ТНГ на територији КО Ковилово, инвеститору “МБ Гас оил” из Београда, Вишњичка улица бр. 45, иако је знао да су ови објекти већ изграђени без дозволе и да подносилац захтева од 28. децембра 2008. године и 02. јула 2009. године, оптужени АА, у својству одговорног лица, директора и сувласника “МБ Гас оил”, не испуњава услове за добијање дозволе, јер нема решене имовинскоправне односе на грађевинском земљишту на коме су објекти изграђени и да се захтеви односе за издавање Акта о урбанистичким условима и Решења о одобрењу за изградњу, већ изграђених објеката без дозволе, за чију легализацију је протекао прописани рок, као и већ отпочетог поступка извршења за предају у посед земљишта на коме су објекти изграђени законитом кориснику, па је оптужени ББ, уместо да иницира да се покрене поступак рушења бесправно изграђених објеката, у складу са чланом 50 Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС” бр. 47/03 и 34/06), с обзиром на то да су протекли рокови за њихову легализацију, донео, противно члановима 89 и 91 истог Закона, наведене одлуке, на шта га је са умишљајем подстрекао оптужени АА, тако што је, у периоду од подношења захтева за издавање ових управних одлука, па до њиховог доношења, то од оптуженог ББ тражио приликом њихових сусрета у канцеларији оптуженог ББ и у кафеу “Апсент”, обећавајући му да ће заузврат донирати новац женском кошаркашком клубу у Суботици, чији је члан управе био оптужени ББ, а што је оптужени ББ прихватио, па је донација у износу од 300.000,00 динара, након телефонског позива оптуженог ББ оптуженом АА, у току августа месеца 2009. године и дата, а потом, по подношењу предлога за понављање поступка од стране законитог корисника земљишта на којима су објекти изграђени – Прве српске фабрике шећера “Димитрије Туцовић 1898” од 23. марта 2010. године, оптужени ББ је неодлучивањем одуговлачио решавање о овом предмету, све до 02. јуна 2011. године, како је то од њега тражио оптужени АА, иако је оптужени ББ знао да је предлог за понављање поступка у потпуности основан, а све у намери да се омогући предузећу оптуженог АА да, на основу незаконитог решења о одобрењу за изградњу од 27. јула 2009. године, добије употребну дозволу дана 10. маја 2010. године за ове објекте, те лажно прикаже да се ради о објекту изграђеном у складу са законом и омогући да се предузећу “МБ Гас оил”, уместо рушења, дана 29. јуна 2010. године, укњижи право својине, по основу грађења, на овим објектима, а следом те укњижбе и право коришћења на земљишту у површини од 14.191м², у вредности од 1.135.280,00 динара, и тако му прибави имовинску корист у наведеном износу, а које земљиште је било у државној својини и на коме је право коришћења имала Прва српска фабрика шећера “Димитрије Туцовић 1898”, при чему су оптужени били свесни свог дела, хтели његово извршење и знали да је забрањено,

-чиме је окр. АА извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 34 КЗ, те окр. ББ кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 2 у вези става 1 КЗ КЗ,

па суд окривљене АА и ББ, применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ,

О С У Ђ У Ј Е

Окривљеног АА, на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, у периоду од 02.10.2013. године, када је лишен слободе, до 18.11.2013. године, када му је притвор укинут, као и време трајања мере забране напуштања стана из члана 208 КЗ, у периоду од 18.11.2013. године до 22.01.2014. године.

Окривљеног ББ, на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, у периоду од 02.10.2013. године, када је лишен слободе, до 05.11.2013. године, када му је притвор укинут.

На основу члана 91 и 92 КЗ,

ОДУЗИМА СЕ ИМОВИНСКА КОРИСТ

И то од предузећа “МБ Гас оил” д.о.о. Београд у стечају, у износу од 1.135.280,00 динара.

На основу члана 258 став 4 ЗКП, Прва српска фабрика шећера “Димитрије Туцовић 1898” и Република Србија, коју заступа Државно правобранилаштво, упућују се на парницу, ради остваривања имовинскоправног захтева.

На основу члана 264 став 1 и 3 ЗКП у вези члана 262 став 2 ЗКП, обавезују се окривљени АА и ББ да надокнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем.

Окривљени АА и ББ обавезују се да на име паушала суду плате износ од по 50.000,00 динара, у року од 15 дана, од дана правноснажности пресуде.

Жалбе окр. ББ и његових бранилаца адв. Драгице Брајушковић и адв. Соње Манојловић, као и браниоца окр. АА, адв. Дејана Добросављевића, у преосталом делу се одбијају као неосноване.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.208/19 од 08.06.2021. године, окр. АА и окр. ББ оглашени су кривим, и то окр. АА због извршења кривичног дела давање мита из члана 368 став 1 КЗ, у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359 став 3 у вези става 1, све у вези са чланом 34 и чланом 60 КЗ, а окр. ББ због извршења кривичног дела примање мита из члана 367 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1, све у вези са чланом 60 КЗ, те су им, на основу наведених законских прописа и одредби чланова 4, 5, 42, 45 и 54 КЗ, и одредби члана 421 став 1 тачка 3 ЗКП и члана 424 ЗКП, претходно утврђене појединачне казне затвора, и то окр. АА, за кривично дело давање мита из члана 368 став 1 КЗ, казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, а за кривично дело злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359 став 3 у вези става 1, све у вези са чланом 34 и чланом 60 КЗ, казна затвора у трајању од 3 (три) године, а окр. ББ, за кривично дело примање мита из члана 367 став 1 КЗ, казна затвора у трајању од 2 (две) године и за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1, све у вези са чланом 60 КЗ, казна затвора у трајању од 2 (две) године, па су, уз даљу примену одредбе члана 60 КЗ, осуђени, окр. АА на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а окр. ББ на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у које казне се, на основу одредбе члана 63 КЗ, окр. АА урачунава време проведено у притвору од 02. октобра 2013. године, када је лишен слободе, до 18. новембра 2013. године, када му је притвор укинут, као и време трајања мере забране напуштања стана из члана 208 КЗ, и то од 18. новембра 2013. године до 22. јануара 2014. године, док се окр. ББ урачунава време проведено у притвору, почев од 02. октобра 2013. године, када је лишен слободе, до 05. новембра 2013. године, када му је притвор укинут.

На основу члана 91 и 92 КЗ, од предузећа “МБ Гас оил” д.о.о. Београд, у стечају, одузима се имовинска корист прибављена извршењем кривичних дела, и то: речно претакалиште и пристан на левој обали реке Дунав, на стационажи километара 1180 код Падинске Скеле, узводно од Београда, који чине два долфина, димензионисана према карактеристикама барже, танкера “Европа”, којим се допрема ТНГ и траса гасовода и складиште ТНГ, лоцирано на катастарској парцели број ... КО ..., у оквиру комплекса постојеће Прве српске фабрике шећера “Димитрије Туцовић 1898” у Падинској Скели, које чине надземни резервоари за ТНГ са темељима, претакачки мост – претакалиште ауто цистерни са неопходном арматуром, претакачки мост - претакалиште железничких цистерни са неопходном арматуром, пумпни агрегат за претакање ТНГ из резервоара у ауто цистерне, компресорска станица за претакање, спојни надземни и подземни гасовод, темељне плоче претакалишта, пумпни агрегат и компресорска станица, надстрешница компресорске станице, ровори за полагање гасовода, водовода и хидрантске мреже и проширени и уређени приступни пут, па се налаже Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности Београд 1, да избрише уписана права својине и коришћења на земљишту и објектима таксативно наведеним у решењу о укњижби Републичког геодетског завода, Служба за катастар

непокретности Београд 1 од 29. јуна 2010. године, све у року од 15 дана од дана достављања правноснажне пресуде.

На основу члана 258 став 4 ЗКП, оштећене Прва српска фабрика шећера "Димитрије Туцовић 1898" и Република Србија, коју заступа Државно правобранилаштво, упућене су на парницу, ради остваривања свог имовинскоправног захтева, а на основу члана 264 став 1 и 3 у вези са чланом 261 ЗКП, обавезани су окривљени АА и ББ да надокнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд накнадно одлучити посебним решењем, као и да плате трошкове судског паушала у износу од по 50.000,00 динара, у року од 15 дана, од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против напред наведене пресуде, благовремено су жалбе изјавили:

-окр. ББ, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени суд, првостепену пресуду преиначи и ослободи га од оптужбе да је извршио кривично дело примање мита из члана 367 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 све у вези члана 60 КЗ, или да одржи претрес и донесе ослобађајућу пресуду,

-бранилац окр. АА, адв. Дејан Добросављевић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и наведеног окривљеног ослободи за кривична дела која му се стављају на терет, или пак одбије оптужбу услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења,

-браниоци окр. ББ, адв. Драгица Брајушковић и адв. Соња Манојловић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, као другостепени суд, првостепену пресуду преиначи и окр. ББ ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело примање мита из члана 367 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1 све у вези са чланом 60 КЗ, или да отвори претрес, те првостепену пресуду преиначи и окр. ББ ослободи од оптужбе да је извршио кривична дела која му се стављају на терет,

-пуномоћник "МБ Гас оил" д.о.о. у стечају, адв. Зоран Павловић, на основу члана 433 став 5 ЗКП, због одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд поништи одлуку првостепеног суда, у делу који се односи на одузимање имовинске користи.

Тужилац за организовани криминал у поднеску Ктж.бр. 49/21 од 26.10.2021. године, предложио је да се, сходно члану 457 ЗКП, жалбе бранилаца окр. ББ, адв. Драгице Брајушковић и адв. Соње Манојловић, окр. ББ лично, браниоца окр. АА, адв. Дејана Добросављевића и пуномоћника "МБ Гас оил" у стечају, адв. Зорана Павловића, обију као неосноване и да се пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр. 208/19 од 08.06.2021. године, потврди.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је дана 14.04.2022. године, одржао седницу већа, на којој је одлучио да, на основу члана 449 ЗКП, одржи претрес, који је одржан дана 15.06.2022. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Саше Иванића, окр. ББ и његовог браниоца, адв. Драгице Брајушковић и окр. АА и његовог браниоца, адв. Дејана Добросављевића, на којем су саслушани окривљени и прочитани сви докази изведени пред првостепеним судом. Након оцене свих изведених доказа и навода из изјављених жалби, као и предлога Тужиоца за организовани криминал, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци пресуде.

Оптужницом Тужилаштва за организовани криминал Кт.бр. 3/14 од 29.01.2014. године, која је прецизирана дана 13.10.2015. године, окр. АА стављено је на терет извршење кривичног дела давање мита из члана 368 став 1 КЗ, у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359 став 3 у вези става 1, све у вези са чланом 34 и чланом 60 КЗ, а окр. ББ извршење кривичног дела примање мита из члана 367 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1, све у вези са чланом 60 КЗ, за која кривична дела су наведени окривљени и оглашени кривим првостепеном пресудом,

Током овог кривичног поступка биле су неспорне следеће чињенице:

-да је окр. ББ, у својству службеног лица, ... у Министарству животне средине и просторног планирања Владе Републике Србије, који је, по овлашћењу тадашњег министра, имао право потписа на управним одлукама министарства из надлежности у којој је поступао, дана 10.02.2009. године издао, под пословним бројем 350-01-00791/2008-07, Акт о урбанистичким условима за изградњу речног претакалишта и пристана на левој обали реке Дунав, трасе гасовода и складишта ТНГ на територији КО Ковилово, инвеститору “МБ Гас оил” из Београда;

-да је окр. ББ, дана 27.07.2009. године, под пословним бројем 351-02-00699/2009-07, донео Решење о одобрењу за изградњу речног претакалишта и пристана на левој обали реке Дунав, трасе гасовода и складишта ТНГ на територији КО Ковилово, инвеститору “МБ Гас оил” из Београда;

-да је августа 2009. године, новчана помоћ исплаћена, преносом средстава са рачуна привредног друштва окр. АА, на рачун женског Кошаркашког клуба Суботици, у износу од 300.000,00 динара, у којем женском кошаркашком клубу је окр. ББ био клубски функционер, тј. члан управе овог спортског клуба;

-да је пуномоћник ДП Прва српска фабрика шећера “Димитрије Туцовић 1898”, дана 23.03.2010. године, поднео предлог за понављање поступка;

-да је други сектор истог министарства, на поднети захтев окр. АА, издао употребну дозволу дана 10.05.2010. године, за предметне објекте;

-да је предузеће “МБ Гас оил” дана 29.06.2010. године, укњижило право својине,

по основу грађења, на предметним објектима.

Чињенице које су биле спорне, односно које је одбрана оспоравала пред првостепеним судом, као и у изјављеним жалбама, у поступку пред другостепеним судом, су:

-да ли је окр. ББ знао да су објекти, изграђени од стране Предузећа “МБ Гас оил”, већ били изграђени без дозволе и да подносилац захтева окр. АА, у својству одговорног лица, директора и сувласника “МБ Гас оил”, не испуњава услове за добијање дозволе јер нема решене имовинскоправне односе на грађевинском земљишту на коме су објекти изграђени и да се захтеви односе на издавање Акта о урбанистичким условима и Решење о одбрењу за изградњу већ изграђених објеката без дозволе;

-да ли је окр. ББ, са умишљајем подстрекао окр. АА, обећавајући му да ће за узврат донирати новац женском Кошаркашком клубу у Суботици, чији је члан управе био окр. ББ,

-да ли је, по подношењу предлога за понављање поступка, од стране законитог корисника земљишта на коме су објекти изграђени – Прве српске фабрике шећера “Димитрије Туцовић 1898” од 23.03.2010. године, окр. ББ примио поклон за себе, новац у износу од 2.000 евра, који му је учинио окр. АА у току 2010. године у Београду;

-да ли је окр. ББ одуговлачио решавање о поднетом предлогу за понављање поступка, иако је знао да је предлог у потпуности основан;

-да ли је окр. АА од окр. ББ тражио одуговлачење решавања о предлогу за понављање поступка;

-да ли је окр. ББ, искоришћавањем свог службеног положаја и невршењем своје службене дужности, привредном друштву “МБ Гас оил”, чије је одговорно лице, директор и сувласник био окр. АА, прибавио и коју врсту користи, те у којем износу имовинску корист.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, неосновани су жалбени наводи окр. ББ и његових бранилаца да окривљени није знао да су предметни објекти већ изграђени без дозволе и да предузеће окр. АА не испуњава услове за добијање дозволе јер нема решене имовинскоправне односе на грађевинском земљишту на коме су објекти изграђени.

Наиме, окр. ББ је доносилац и потписник Решења бр. 350-01-00855/2008-10 од 05.12.2008. године, којим је укинут Акт о урбанистичким условима, Министарства за инфраструктуру број 350-01-00855/2008-10 од 04.07.2008. године, који је неовлашћено донео помоћник у претходном министарству, проф. ВВ, а решење о укидању претходног Акта о урбанистичким условима за изградњу, окр. ББ донео је по иницијативи службеница Сектора за урбанизам министарства, у којем је он био помоћник, које службенице су му, пре свега сведок ГГ, која је у спису, поводом одлуке претходног помоћника министра ВВ, оставила као траг - службену белешку, где наводи

да је Акт донет на захтев ВВ и да правник није гледао предмет, што указује да законитост услова није ни проверавана, па су и сведоци ДД и ЂЂ предочиле окр. ББ незаконитости претходног Акта, односно разлоге за његово укидање, при чему је сведок ЂЂ урадила и нацрт одлуке о укидању, са којим се окривљени сагласио и потписао решење као своје.

Разлог укидања претходног Акта, између осталог, био је непостојање имовинскоправног основа за изградњу претакалишта, у смислу члана 57 став 3 Закона о планирању и изградњи, а тек као последњи пропуст и уједно разлог за поништај, наводи се да је потписан од стране неовлашћеног лица, помоћника министра ВВ, а који разлог је окр. ББ у својој одбрани навео као једини из којег је Акт укинут. При томе, службенице у сектору у којем је окривљени радио, а које су испитане у својству сведока у овом кривичном поступку, у својим исказима, образлажући из којих разлога нису парафирале одлуке које је донео и потписао окривљени, навеле су да је стављање парафа, за обрађивача предмета, законит и обавезан поступак, који потврђује стручност и законитост одлуке од стране стручних и професионалних радника министарства са дугогодишњим искуством на пословима које обављају. Међутим, окр. ББ, иако је сазнао да постоји низ незаконитости, врло брзо по доношењу Решења о укидању, дана 10.02.2009. године издао је, под пословним бројем 350-01-00791/2008-07, Акт о урбанистичким условима за изградњу речног претакалишта и пристана на левој обали реке Дунав, трасе гасовода и складишта ТНГ на територији КО Ковилово, инвеститору “МБ Гас оил” из Београда, на основу исте документације, а што произилази не само из самог акта, већ и из исказа сведока ГГ, која је била задужена у предмету, у својству тзв. “обрађивача предмета”, која је навела у свом исказу да је акт израђен по ББ налогу, јер захтев за издавање није садржао документацију, што је и нотирала у службеној белешци, која је такође изведена као доказ у овом кривичном поступку, те и из исказа сведока ЂЂ и ДД, које су окривљеном, приликом реферисања, јасно изнеле свој став о недостатку основа за доношење акта. Осим тога, окр. ББ је, прегледајући документацију која му је приложена уз поднети захтев, морао извршити увид и у главни пројекат противпожарне заштите са хидрантском мрежом пројектне организације “Gas Teh” бр. ГТ213/06 од јула 2006. године, који садржи и попис изграђених објеката у дистрибутивном центру за ТНГ – Падинска Сकेла, и то: надземни резервоари за пропан – бутан, претакачки мостови – претакалишта железничких цистерни, претакачки мостови – претакалишта ауто цистерни, пумпни агрегат, компресорска станица и спојни надземни и подземни гасоводи, а који објекти су били изграђени у време када је урађен пројекат, односно најкасније у јулу 2006. године, што значи да је окривљени апсолутно био свестан изграђености објекта, што је, само по себи, препрека за доношење акта, баш као и решења о дозволи за изградњу. С тим у вези, не може се прихватити одбрана окр. ББ да предмете, по устаљеној пракси, нису пред њега износили интегрално, целовито, са свом припадајућом документацијом, тако да он није био упознат са садржином већине документације, па ни оне најважније. Ово из разлога што су сведоци, у то време службенице министарства, ГГ и ДД, у својим исказима сагласно навеле да се сваки предмет, физички комплетно, достављао окр. ББ, пре него што би га он потписао, а како би се са њим упознао, па и у ситуацији када му, због брзине поступка, нису били достављани целокупни списи, ББ је био упознат са таквим предметима из образложења и службених белешки, које су оне у својству обрађивача предмета сачињавале, те управо овај предмет, сведок ГГ, која је

обрадила документацију и нацрт акта, исти није парафирала из разлога непостојања одговарајућег планског основа за издавање документа који се зове Акт о урбанистичким условима, што није учинила ни сведок ДД, а разлог за непарафирање управних аката, односно одобрења за изградњу, од стране њихове службе је био тај што су сматрали да предметни захтев инвеститора, односно изградња пристана гасовода, нема плански основ, али им је окр. ББ дао налог да морају да издају Акт о урбанистичким условима, о чему је она сачинила службену белешку.

Искази сведока ЂЂ, ГГ и ДД, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, су искрени, јасни, убедљиви и о одлучним чињеницама сагласни, па су као такви и прихваћени од стране суда.

Околности и чињенице које се односе на Акт о урбанистичким условима, односе се и на Решење о одобрењу за изградњу, с обзиром да се ради о условљеним документима, односно докуменатима који се хронолошки доносе, управо онако како је то и у овом кривично правном догађају. У обе ситуације службенице министарства, у знак неслагања, нису ставиле свој параф, већ су, код доношења оба акта, окр. ББ скретале пажњу на њихову противзаконитост, указујући, свака са становишта своје струке, архитектонске, урбанистичке и правничке, на недостатке елементарних основа за доношење тих одлука.

У прилог закључку да је окр. ББ знао да, у конкретном случају, не постоје услови неопходни за доношење одлука за које је био надлежан, говори и чињеница да окр. АА, уколико је испунио све законске услове за добијање предметног акта и решења, не би помоћ тражио на начин на који је то учинио, путем свог дугогодишњег пријатеља, тадашњег народног посланика и утицајног политичара ЕЕ, и то његовим директним одласком код надлежног министра ЖЖ, што недвосмислено указује на закључак да је окр. ББ одмах, већ приликом првог сусрета са окр. АА, било јасно шта је проблем окр. АА, који проблем, због његове законске нерешивости, може решити само вишекратним кршењем законских прописа.

У погледу радње умишљајног подстрекавања окр. АА окр. ББ да изда Акт о урбанистичким условима за изградњу речног претакалишта и пристана на левој обали реке Дунав, трасе гасовода и складишта ТНГ на територији КО Ковилово, инвеститору “МБ Гас оил”, а потом и Решење о одобрењу за изградњу, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, наведена радња утврђена је управо из одбрана окривљених. Наиме, окр. ББ је у својој одбрани навео да га је АА у више наврата посећивао у канцеларији, као и да су се сретали у оближњем кафе бару “Апсент”, ван радног времена, након што је претходно, после сусрета и захтева сведока ЕЕ да помогне АА, то од окр. ББ тражио и сведок ЖЖ, министар и непосредни руководиоца овог окривљеног, преко свог шефа кабинета сведока ЗЗ. Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, наведене околности, као и неспорна чињеница да је у августу 2009. године дата донација Женском кошаркашком клубу у Суботици, у износу од 300.000,00 динара, у којем кошаркашком клубу је окр. ББ био члан управе, а која донација је уследила након више сусрета окр. АА и окр. ББ, и након доношења предметног акта и решења, који нису испуњавали законске услове, указују да је донација наведеном кошаркашком клубу, била обећање и нуђење поклона, као средства

којим се врши подстрекавање. Наиме, након више сусрета у канцеларији окр. ББ и ван радног времена у кафе бару "...", те доношења незаконитих одлука од стране окр. ББ, из своје надлежности, долази до уплате донације за Женски кошаркашки клуб из Суботице, а да је обећање такве новчане помоћи представљало подстрек окривљеном ББ да донесе незаконите одлуке и тако злоупотреби свој положај и овлашћења, говори чињеница, која је утврђена из одбране окр. ББ, да му је окр. АА, у тренутку када му је саопштио да мора дозволити понављање поступка, замерио на томе што чини, подсећајући га на уплату новчане помоћи поменутом спортском клубу.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, све напред наведено несумњиво указује да је, по подношењу предлога за понављање поступка од стране законитог корисника земљишта на којима су објекти изграђени, тј. Прве српске фабрике шећера "Димитрије Туцовић 1898" од 23.03.2010. године, окр. ББ неодлучивањем одуговлачио решавање о овом предлогу, како је то од њега тражио окр. АА, иако је окр. ББ знао да је предлог за понављање поступка у потпуности основан.

Наиме, у свом исказу сведок ЂЂ, по струци ..., навела је да је окривљеног ББ обавестила о томе да је пуномоћник ДП Прва српска фабрика шећера "Димитрије Туцовић 1898", адвокат Владимир Добрић, поднео предлог за понављање поступка, на шта је окривљени одговорио да тај предлог сачека са одлучивањем. Исказ наведеног сведока, потврђен је садржином службене белешке од 19.04.2010. године, чији је аутор ЂЂ, у којој је дословно наведено: "На састанку код помоћника министра, одржаном 19.04.2010. године, наложено је да предмет још чека", те садржином белешке истог сведока од 14.10.2010. године, у којој је наведено: "Сачињена дана 14.10.2010. године – обавештен ... ББ о другој ургенцији за понављање поступка, налог: сачекати".

При томе, пуномоћник Прве српске фабрике шећера "Димитрије Туцовић 1898" адв. Владимир Добрић, након шест месеци од подношења предлога, дана 17.09.2010. године поднео је ургенцију за поступање по предлогу, а дана 27.09.2010. године то је учинио и ... Прве српске фабрике шећера "Димитрије Туцовић 1898", ИИ, али је на обе ургенције окр. ББ издао налог да се и даље чека са одлуком, упркос томе што је поднето низ доказа који су, без икакве дилеме, потврђивали став из предлога за понављање поступка, односно разлоге у прилог понављања, а то је да је доносилац решења поступио супротно одредбама члана 91 раније важећег Закона о планирању и изградњи, јер привредно друштво "МБ Гас оил" д.о.о. није доставило доказ о праву својине или праву закупа земљишта на којем гради складиште ТНГ, уз достављање решења РГЗ, Службе за катастар непокретности Београд, које сведочи да је као носилац права коришћења на парцели, где је складиште изграђено, уписана Прва српска фабрика шећера "Димитрије Туцовић 1898".

Министарство животне средине и просторног планирања, одлучујући о предлогу за понављање поступка, донело је дана 11. маја 2011. године закључак да се уважи предлог за понављање и да ће се, у новом поступку, извршити утврђивање нових чињеница које се односе на имовинскоправни основ инвеститора (предузеће од окр. АА). На рочишту од 30.05.2011. године, подносилац предлога доставио је документацију из које се види да је он носилац права коришћења на грађевинском земљишту тј. Прва српска фабрика шећера "Димитрије Туцовић 1898", и да је ова

документација постојала у време доношења аката, (који су иначе и предмет овог кривичног поступка), због чега је Министарство по службеној дужности огласило ништавим правноснажно Решење о одобрењу за изградњу.

Пратећи, како хронолошки, тако и садржајно, след свих напред наведених догађаја и активности окривљених АА и ББ, долази се до недвосмисленог закључка да је неодлучивање, односно одлагање са одлучивањем о предлогу за понављање поступка, од стране окр. ББ, било искључиво усмерено да омогући окр. АА да исти, у међувремену, исходује употребну дозволу, са крајњим циљем укњижбе објекта у катастар непокретности. Несумњиво је да је окр. ББ знао да окр. АА није имао имовинскоправни основ за градњу, да су објекти, за које су дозволе тражене, већ били изграђени, при чему је у прилогу предлога за понављање поступка било поднето и решење Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности, као доказ да је носилац права коришћења на овом земљишту Прва српска фабрика шећера “Димитрије Туцовић 1898”. С тим у вези, неоснована је одбрана окр. ББ да је са одлучивањем о предлогу чекао не би ли се нашло решење да се поступак не понови, већ да постојеће дозволе остану на снази, јер је, како је то навео, стратешки циљ министарства био да се гради, а не руши. Наиме, легализација бесправно изграђених објеката јесте била озакоњена, али са условима које само закон прописује, тако да се без прописаних услова није могла извршити, како је то и у овом конкретном случају, због чега није постојао ниједан разлог да окр. ББ одуговлачи поступак, јер су све чињенице биле познате и јасне, те није могло доћи до конвалидације постојећег стања на било који законом дозвољен начин. Према томе, иако није имао ниједан ваљан разлог за одлагање одлучивања по предлогу за понављање поступка, особито не у периоду од годину и по, окр. ББ је одлучио о предлогу за понављање поступа тек када је полиција отпочела поступак и затражила документацију тог предмета.

Чињеница да је, у току временског периода у којем је окр. ББ одуговлачио решавање о предлогу за понављање поступка, односно није одлучивао о предлогу, нити реаговао на уложене ургенције, окр. АА добио и употребну дозволу и укњижио изграђене објекте као имовину свог предузећа, указује да је окр. АА, приликом доласка у канцеларију окр. ББ и састајања у кафићу “...” ван радног времена, а претходно се, уз посредовање свог, како каже, пријатеља политичара ЕЕ, обраћајући ББ надређеном, тј. ... ЖЖ, који је, путем шефа кабинета ... ЗЗ, дао налог ББ да прими АА и са њим покуша да нађе законито решење за проблем легализације, а затим и донацијом кошаркашком клубу у Суботици, чији је члан управе био окр. ББ, тражио од окр. ББ да као ... у Министарству животне средине и просторног планирања свој службени положај и овлашћење искористи доношењем предметног акта и решења, иако је знао да за њихово доношење нису испуњени законски услови, односно да не изврши службену радњу коју би морао извршити, одуговлачењем решавања по предлогу за понављање поступка.

Имајући у виду све напред наведено, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, неоснована је одбрана окр. АА да је поступак добијања дозвола за градњу законит, јер постоји имовинскоправни основ, те да он није знао шта, када и коме правник предузећа, у којем је он био директор, сведок ЈЈ подноси од документације неопходне за добијање дозволе, и да је одговорност, за евентуалне

незаконитости учињене током тог поступка, искључиво овог сведока.

Наиме, сву пословну документацију, у име предузећа “МБ Гас оил” д.о.о., потписивао је окр. АА. Када је окр. ББ, у управном поступку, првобитно по праву надзора, укинуо акт који је донео и неовлашћено потписао, у то време ... професор ВВ, окр. АА је лично замолио свог, како то обојица тврде, вишегодишњег пријатеља сведока ЕЕ, да посредује код министра, сведока ЖЖ, како би пронашао начин да се предузећу окр. АА издају све потребне дозволе, па је, по том основу, окр. АА и ступио у контакт са окр. ББ, кога сведок ЈЈ није ни познавао. С тим у вези, а о чему је већ напред било речи, неприхватљива је и одбрана окр. АА да ни на који начин није подстрекавао окр. ББ.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, а имајући у виду чињенично стање, неспорно утврђено из доказа изведених током овог кривичног поступка, и то како из исказа сведока ГГ, ЂЂ и ДД, тако и из писаних доказа и одбрана окривљених, односно да је окр. ББ, у статусу службеног лица, помоћника министра у Министарству животне средине и просторног планирања, иако свестан да не постоје законски услови за издавање Акта о урбанистичким условима и Решења о одобрењу за изградњу, хтео да донесе ове противзаконите одлуке и исте је издао дана 10.02.2009. године, односно донео дана 27.07.2009. године, то је окр. ББ предузео радње које су у оквиру његовог овлашћења, али то није учинио у интересу службе и да би се остварили прави циљеви ове радње, већ да би на тај начин прибавио другом корист, на шта је био подстрекнут од стране окр. АА, приликом њихових сусрета и обећањем донације женском кошаркашком клубу у Суботици и извршеном уплатом наведене донације, а потом, невршењем своје службене дужности, одуговлачењем решавања о предлогу за понављање поступка.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, докази који су изведени у овом кривичном поступку, а о којима је напред било речи, посматрани у међусобном односу и упоредној анализи, уз процес логичког закључивања, са високим степеном уверљивости указују на доказаност радњи окривљених и њихову свесност истих, као и воље за њиховим извршењем, односно да је окр. ББ, иако је знао да су предметни објекти већ изграђени без дозволе и да подносилац захтева, у својству одговорног лица, директора и сувласника “МБ Гас оил”, од 28.12.2008. године, за издавање акта о урбанистичким условима и од 02.07.2009. године, за одборење за изградњу, окр. АА не испуњава услове за добијање дозволе, јер није имао решене имовинскоправне односе на грађевинском земљишту на коме су објекти иначе већ били изграђени без дозволе и за чију је законску легализацију протекао прописани рок, као и због отпочетог поступка извршења за предају у посед земљишта на коме су објекти изграђени, законитом кориснику (закључак и издати налози Трговинског суда у Београду, у периоду од 13.12.2007. године до 26.05.2008. године, који су, како је то и утврђено из записника о исељењу, остали без успеха, услед физичке опструкције од стране радника дужника тј. ”МБ Гас оил-а”), наведене акте донео, на шта је подстрекнут од стране окр. АА који је био свестан да је објекат изграђен на туђем земљишту, без права својине или закупа, с обзиром да је уговор о закупу раскинут 31.10.2007. године, након чега је покренут извршни поступак исељења пред Привредним судом у Београду, који је окр. АА, организујући запослене у свом

предузећу на физичком спречавању извршења, опструирао, тако да су његова свест и воља ишли у правцу прибављања дозвола и легализације објекта на, под таквим околностима, једино могући, незаконит начин, на шта указује и чињеница да окр. АА није поднео било какав нови доказ у поновљеном захтеву за издавање Акта о урбанистичким условима, јер га није ни имао, из чега је очигледна његова намера да подстрекавањем окр. ББ на извршење кривичног дела, приликом њихових сусрета и обећања донације новца женском Кошаркашком клубу у Суботици, легализује објекат, јер других правних и законитих средстава и могућности није имао.

Управо оваквим радњама окр. АА и окр. ББ, наступила је последица у виду прибављања користи предузећу окр. АА “МБ Гас оил-у”, тако што је омогућено да се наведеном предузећу, дана 29.06.2010. године, укњижи право својине по основу грађења на предметним објектима, те у периоду од 28.12.2008. године, када је поновљен захтев предузећа “МБ Гас оил” за издавање Акта о урбанистичким условима, па до 02. јуна 2011. године, када је донето решење о ништавости одобрења решења за изградњу од 27.07.2009. године, право коришћења земљишта, у вредности од 1.135.280,00 динара, а које је било у државној својини и на којем је право коришћења имала Прва српска фабрика шећера “Димитрије Туцовић 1898”, који износ представља имовинску корист.

Предузимањем радњи од стране окр. ББ, којима је искористио свој службени положај, односно није вршио своју службену дужност, прибављена је предузећу окр. АА, “МБ Гас оил-у” имовинска корист у износу од 1.135.280,00 динара. Наведену имовинску корист представља, од стране предузећа “МБ Гас оил-а” коришћење земљишта у површини од 14.191м², на које земљиште је иначе право коришћења имала Прва српска фабрика шећера “Димитрије Туцовић 1898”, која је са предузећем “МБ Гас оил”, до 31.10.2007. године, имала уговор о закупу, који је наведеног дана отказан, тако да је, у периоду од 28.12.2008. године, када је поновљен захтев предузећа “МБ Гас оил” за издавање Акта о урбанистичким условима до 02. јуна 2011. године, када је донето решење о ништавости одобрења решења за изградњу, предузеће окр. АА “МБ Гас оил” предметно земљиште користило без правног основа. Наведени износ коришћења предметног земљишта, утврђен је из дописа Министарства финансија и привреде Филијала Палилула бр.464-08-00066/2013 МУП-у ДП УКП од 30.05.2013. године, о процени тржишне вредности катастарске парцеле 1335/1 КО Ковилово, у којем је наведен износ од 80 динара по 1м², што за површину земљишта од 14.191м², износи укупно 1.135.280,00 динара.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, сви напред изнети докази, подвргнути садржајној, суштинској и упоредној анализи, уз аналогно закључивање, пружају поуздан основ за закључак о извесности постојања одређених чињеница, односно искоришћавања службеног положаја и невршења своје службене дужности од стране окр. ББ и на то подстрекавања од стране окр. АА, па тиме прибављања користи за предузеће окр. АА “МБ Гас оил”, те се долази до несумњивог закључка да су окривљени, предузимајући предметне радње у критичном периоду, поступали са директним умишљајем, свесни свог дела и његове забрањености, жалећи његово извршење.

Подводећи утврђено чињенично стање и психички однос учинилаца под правну норму, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење закључује да се у радњама окр. АА стичу битна обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 34 КЗ, те окр. ББ кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 2 у вези става 1 КЗ. С тога су жалбе окр. ББ и бранилаца окр. ББ и окр. АА, у делу који је односи на кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 КЗ, цењене и обијене као неосноване.

Оптужницом Тужилаштва за организовани криминал Ктo.бр.3/14 од 29.01.2014. године, која је прецизирана дана 30.10.2015. године, окр. АА стављено је на терет извршење кривичног дела давање мита из члана 368 став 1 КЗ, у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја у подстрекавању из члана 359 став 3 у вези става 1, све у вези са члановима 34 и 60 КЗ, а окр. ББ извршење кривичног дела примање мита из члана 367 став 1 КЗ, у стицају са кривичним делом злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 3 у вези става 1, све у вези са чланом 60 КЗ, те је у упису радње наведено да је оптужени ББ примио поклон за себе, новац у износу од 2.000 евра, који му је учинио оптужени АА, у току 2010. године, у Београду.

Међутим, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, током овог кривичног поступка, из изведених доказа, није се могло доказати да је окр. АА окр. ББ дао новац у износу од 2.000 евра, односно да је окр. ББ примио поклон за себе, тј. новац у наведеном износу, на шта се основано указује жалбама окр. ББ и бранилаца окр. ББ и окр. АА. Наиме, тврдња тужилаштва, а потом и првостепеног суда, да су окривљени предузели наведене радње, заснива се на исказима сведока КК, ЈЈ и ЛЛ.

Сведок ЈЈ, у свом исказу је, без тачног прецизирања времена догађаја о којем говори, навео да је АА позвао телефоном КК, који је био у канцеларији са њим, односно са сведоком ЈЈ, те му је, приликом тог разговора, рекао да донесе износ од 2.000 евра испред зграде “Београђанка”, па је КК отишао и однео му тражених 2.000 евра. Сведок је навео да мисли да је тада АА отишао у Суботицу, а да му је то касније и сам АА рекао, као и да је приликом њиховог сусрета рекао да је све у реду, да је ствар сређена и да неће поступати по том предмету.

Сведок ЛЛ наводи да је крајем 2010. године, у јесен, или у пролеће 2011. године, на позив окр. АА дошао у кафић, када му је АА објаснио ко је окривљени ББ, а онда му је бацио на сто коверту и рекао: “Ево вратио ми је и ових 2.000 евра.” Не зна да ли је у коверти било 2.000 евра, није бројао, а коверту је предао благајници, можда ЛЂ.

Сведок КК навео је да је у јесен 2010. године, примио телефонски позив од окр. АА, који му је рекао да му из фиоке његовог стола, донесе коверат са новцем, у којем је требало бити 2.000 евра. Новац није бројао, али је видео да се ради о еврима, није сигуран да је ту било 2.000 евра. Аутомобилом је отишао у Масарикову улицу, код јавне гараже, где се нашао са окр. АА, те му је предао новац. Тада му је АА саопштио да иде у министарство, мисли грађевине, у улици ..., али није помињао код кога.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, сазнања напред

наведених сведока о примању поклона окр. ББ тј. новца у износу од 2.000 евра, који му је учинио окр. АА, су само претпоставке, при чему се и те претпоставке разликују у исказима сведока КК и ЈЈ, тако што је сведок ЈЈ навео да му је познато да је окр. АА новац од 2.000 евра однео у Суботицу, док је сведок КК навео да му је окр. АА саопштио да иде у министарство у улици ..., при чему оба сведока немају непосредна и поуздана сазнања да је тај новац дат окр. ББ. Такође, ни сведок ЛЛ, који је говорио о враћању 2.000 евра, односно да му је окр. АА дао коверту за коју му је рекао да ју је вратио ББ, нема непосредна сазнања о давању 2.000 евра ББ од стране АА, па чак и за враћених 2.000 евра, за које је навео да је сутрадан предао коверат са новцем на благајну предузећа можда ЉЉ, навео је да не зна да ли је заиста у коверти било 2.000 евра, док је сведок ЉЉ у свом исказу навела да јој ЛЛ није дао неки коверат са новцем који припада окр. АА, те да ни у фирми није чула да постоји неки коверат који је циркулисао између окр. АА и ЛЛ.

Имајући у виду напред наведене исказе сведока, који су посредни докази, а који су притом и непрецизни и контрадикторни, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, исти не могу представљати убедљиве доказе који несумњиво указују да је окр. ББ примио поклон за себе, тј. новац у износу од 2.000 евра, који му је учинио окр. АА, у току 2010. године, у Београду, односно, у конкретном случају, изведеним доказима није се могло на несумњив начин утврдити да је окр. АА предузео радњу давања мита, а окр. ББ радњу примања мита.

С обзиром на изнето, из изреке пресуде изостављено је да је оптужени ББ примио поклон за себе, новац у износу од 2.000 евра, који му је учинио оптужени АА, у току 2010. године, у Београду.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, током овог кривичног поступка несумњиво је доказано да је окр. ББ, доношењем поменутих аката, прибавио имовинску корист предузећу окр. АА “МБ Гас оил-у”, међутим, та корист, према налажењу овог суда, не може бити у износу од 11.091.434 евра, колико износи тржишна вредност поменутог складишта “ТНГ” гасовода и пристана, а која је наведена у налазу и мишљењу вештака економске струке мр Бојана Бранковића, с обзиром да је неспорно да је предузеће “МБ Гас оил” инвестирало одређена новчана средства у куповину резервоара, цеви и друге опреме за поменуто складиште, цевоводе и пристан, као и одређена финансијска средства за превоз, монтажу опреме и друге радове на поменутих постројењима, па тиме то не може бити имовинска корист коју је окр. ББ, предузимајући радње кривичног дела из члана 359 КЗ, прибавио наведеном предузећу. С тога је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, из изреке пресуде изоставио да је прибављена имовинска корист у износу од 11.091.434 евра, као тржишна вредност објеката.

Следећи наведено, основано се жалбом пуномоћника “МБ Гас оил” д.о.о. у стечају, изјављеном на основу члана 433 став 5 ЗКП, побија првостепена пресуда у делу одлуке о одузимању имовинске користи, којом су од “МБ Гас оил-а” д.о.о. одузети таксативно набројани објекти, с обзиром да је изградња предметних објеката финансирана од стране предузећа “МБ Гас оил”, тако да се не ради о имовини која је стечена предузимањем радњи извршења кривичног дела из члана 359 КЗ, од стране

окр. ББ.

Полазећи од опште сврхе изрицања кривичних санкција, прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ, те сврхе кажњавања прописане одредбом члана 42 КЗ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је, одлучујући о кривичним санкцијама према окривљенима, ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, које утичу на одлуку о кривичној санкцији.

Од олакшавајућих околности на страни окр. АА, суд је ценио његове личне и породичне прилике, односно да је ожењен и отац ..., као и временски период, више од десет година, од извршења кривичног дела, док је као отежавајућу околност ценио његову ранију осуђиваност, и то три пута.

Од олакшавајућих околности на страни окр. ББ, суд је ценио његово лоше здравствено стање, за које постоје докази у списима предмета, као и чињеницу да је отац троје деце, те да је до сада неосуђиван, док је бројност и природу радњи које је предузео, ценио као отежавајуће околности.

Имајући у виду наведене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљених, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, окр. АА је осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору, у периоду од 02.10.2013. године до 18.11.2013. године, као и време трајања мере забране напуштања стана, у периоду од 18.11.2013. године до 22.01.2014. године, те је и окр. ББ осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору, у периоду од 02.10.2013. године до 05.11.2013. године.

Према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, овако изречене кривичне санкције сразмерне су тежини извршених кривичних дела, степену кривице окривљених, као и околностима под којима су кривична дела извршена, те су исте нужне, али и довољне за остваривање, како сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, тако и опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

С обзиром на одредбе чланова 91 и 92 КЗ, односно да нико не може задржати имовинску корист прибављену кривичним делом, одузима се имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела, и то од предузећа "МБ Гас оил" д.о.о у стечају, у износу од 1.135.280,00 динара.

На основу члана 258 став 4 ЗКП, ДП Прва српска фабрика шећера "Димитрије Туцовић 1898" и Република Србија, коју заступа Државно правобранилаштво, упућени су на парницу, ради остваривања имовинскоправног захтева.

На основу члана 264 став 1 и 3 у вези члана 261 ЗКП, обавезани су окр. АА и окр. ББ да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће се, у складу са одредбом члана 262 став 2 ЗКП, одлучити посебним решењем, те су обавезани да на име паушала плате износ од по 50.000,00 динара, у року од 15 дана од дана достављања правноснажне одлуке, при чему је одлука о висини паушала донета на основу трајања и

сложености овог кривичног поступка, те имовног стања окривљених.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је, приликом доношења одлуке ценио и остале наводе из изјављених жалби, али их није посебно образлагао, налазећи да су исти без утицаја на другачију одлуку у овој кривично правној ствари.

На основу свега наведеног, применом одредбе члана 449 ЗКП и члана 459 став 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Станковић, с.р.

Председник већа-судија
Марко Јоцић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде жалба није дозвољена.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић